

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/213/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010535
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6123010535.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX vo C., adresa na doručovanie písomností D. XX, tohto času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.8.2023, sp. zn. 4PP/25/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7.12.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 28.8.2023, sp. zn. 4PP/25/2023, podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku, § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 22.3.2023, sp. zn. 2T/2/2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/47/2023 zo dňa 14.6.2023.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že vykonaním zo zákona určenej časti uloženého trestu splnil odsúdený formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, avšak vo výkone trestu nepreukázal polepšenie, a tak nesplnil prvú z dvoch materiálnych podmienok, pričom okresný súd mal za to, že odsúdený nespĺňa ani druhú materiálnu podmienku dôvodného očakávania vedenia riadneho života po prepustení na slobodu.

K splneniu prvej materiálnej podmienky okresný súd vyhodnotil správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu, pričom mal preukázané, že v ústave Banská Bystrica odsúdený nastúpil trest dňa 14.6.2023 a jeho správanie a vystupovanie bolo zväčša na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa sa snažil dodržiavať, až na dva negatívne poznatky, keď opakovanne spal v nepovolenom čase. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Po premiestnení do súčasného ústavu bolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, keďže ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje, v kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva, dbá o svoj zovňajšok, v osobných veciach si udržiava náležitý poriadok. Doposiaľ nebol v súčasnom ústave disciplinárne odmenený. K trestnej činnosti deklaruje kritický postoj. Pre krátkosť času nebolo možné objektívne vyhodnotiť plnenie krátkodobých cieľov zaobchádzania. Resocializačná prognóza u odsúdeného bola menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

K splneniu druhej materiálnej podmienky okresný súd konštatoval, že táto taktiež nie je splnená, nakoľko podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Okresný súd pritom prihliadol aj na opakovanú

recidívu odsúdeného, keďže tieto okolnosti preukazujú istú formu osobnostnej charakteristiky, resp. určitej tendencie v správaní odsúdeného.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť a odsúdený si podal sťažnosť, ktorú po doručení uznesenia bližšie neodôvodnil.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku, preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená - odsúdený a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil aj to, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmieňané prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že túto odsúdený vykonaním zo zákona určenej časti uloženého trestu splnil.

Prvá materiálna podmienka v podstate znamená, že u odsúdeného prišlo k vnútornej premene - prevýchove vo vzťahu k spoločenským normám, najmä dodržiavaniu právneho poriadku. Možno teda predpokladať, že u odsúdeného nastala taká zmena vnútorného postoja k spoločnosti a právu, ktorá znamená negatívny postoj k páchaniu trestnej činnosti. Toto je možné preukázať plnením programu zaobchádzania, negatívnym postojom k predchádzajúcej trestnej činnosti, výkonom práce počas výkonu trestu, zlepšovaním znalostí a schopností, ktoré zvyšujú zamestnateľnosť, plnením povinností a zákazov odsúdeným a s tým súvisiacou existenciou disciplinárnych odmien a ich početnou prevahou nad disciplinárnymi trestami s prihliadnutím na okolnosti odmien a trestov. To znamená, že rozhodnutie súdu má byť reflexiou celého priebehu výkonu trestu u odsúdeného, jeho pozitívneho vývoja alebo naopak stagnácie a negatívneho vývoja. Zmena vnútorného postoja musí byť skutočná, nielen predstieraná, resp. nesmie byť len následkom automatickej adaptácie na prostredie výkonu trestu. Polepšenie vyžaduje, aby odsúdený skutočne potlačil záporné vlastnosti a sklony, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. V tomto zmysle nie je prejavom skutočnej zmeny ani účelové správanie odsúdeného v súlade s vnútorným poriadkom ústavu na výkon trestu, no bezo zmeny vnútorného hodnotového nastavenia.

Okresný súd správne vyhodnotil, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie, hoci jeho správanie bolo na požadovanej úrovni a dodržiaval ústavný režim, avšak nebola mu udelená žiadna disciplinárna odmena, naopak boli zaznamenané dva negatívne poznatky, keď opakovane spal v nepovolenom čase. Možno konštatovať, že odsúdený sa v podstate adaptoval na prostredie výkonu trestu, keďže sa v zásade správa na požadovanej úrovni, avšak nemožno u neho badať žiadny progres v zlepšení jeho správania. Na konštatovanie polepšenia sa vyžaduje vyššia miera aktivity odsúdeného ako len prispôsobenie sa ústavnému režimu a nevybočovanie z pravidiel, ktoré musí dodržiavať.

Druhá materiálna podmienka znamená, že je pravdepodobné, teda je "nádej", že odsúdený bude v budúcnosti, teda po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život. U odsúdeného musí nastať odklon od páchania trestnej činnosti. Vedenie riadneho života znamená správanie v súlade s právnym poriadkom, čiže vedenie života bez porušovania práva, najmä bez páchania trestných činov alebo aj správnych deliktov.

Okresný súd správne vyhodnotil aj nesplnenie druhej materiálnej podmienky na podmieňané prepustenie, vychádzajúc z posúdenia tendencií správania sa odsúdeného, ktorý sa pri pobyte

na slobode napriek vykonávaniu podmiennečného trestu odňatia slobody, resp. vykonaniu nepodmiennečného trestu odňatia slobody opätovne dopúšťal trestnej činnosti, čo nesvedčí pre záver, že od odsúdeného možno opätovne očakávať, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Odsúdený bol v minulosti odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť, aj násilného charakteru.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Treba zdôrazniť fakt, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje žiadny právny nárok. Podmiennečné prepustenie je odôvodnené len vtedy, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, teda, že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti a správanie sa po prepustení z výkonov trestu.

Záverom krajský súd uvádza, že na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený nesplnil ani jednu z dvoch materiálnych podmienok, a preto okresný súd správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú jednomyseľne zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.